

Hadja

entre dues aigües

MARIA ABRAS > TEXT I FOTOS

Conec l'Hadja de fa molts anys. Un dia vàrem quedar per fer un cafè perquè ella acabava de tornar d'un viatge a Gàmbia, el país d'origen dels seus pares, i després d'una llarga conversa de cop i volta em va dir: —El viatge que he fet a Gàmbia m'ha fet canviar bastant la perspectiva de les coses. La meua estada a Kundum, el poble on vaig néixer, em va fer pensar d'on vinc, em va fer reflexionar sobre la meua pròpia identitat. Realment qui sóc? Sóc gambiana o catalana?

L'Hadja és un exemple més de les persones joves que han nascut a Catalunya i que són considerades de la «segona generació d'immigrants» tot i haver nascut aquí.

Amb aquest reportatge ens endinsarem a la vida quotidiana de l'Hadja, un exemple de la realitat social dels fills i filles de famílies que han immigrat a Catalunya.

Les escenes del dia a dia que anirem veient a les fotografies són alguns dels elements que ens permeten analitzar les trajectòries d'incorporació social i les definicions identitàries de tots aquests joves.

Per una
femenina

La majoria de les seves experiències vitals estan —o estaran— relacionades amb Catalunya i no amb els respectius països d'origen. En realitat, i com han apuntat diversos autors de les ciències socials, la majoria dels fills i filles de famílies immigrades no poden escollir ni comparar l'experiència vital viscuda a Catalunya amb la viscuda al país d'origen. Per a alguns, en concret per a aquells nois i noies que han viscut la socialització primerenca a Catalunya, la cultura d'origen esdevé un referent simbòlic del qual gairebé no tenen experiències reals. Així doncs, es tracta d'un concepte estigmatitzador.

Girona
a

Finalment, i sobretot, podem trobar nois i noies com l'Hadja que adquireixen una biculturalitat. Són el que s'ha anomenat identitats transculturals. Aquesta seria, sense dubte, la identitat ètnica més adaptativa, en què els joves tendeixen a escollir aspectes dels referents culturals de què disposen. Cal afegir que l'ús conscient o inconscient d'aquesta capacitat adaptativa bicultural té a veure, bàsicament, amb la maduresa personal i amb l'edat de l'individu.

Afortunadament, a Catalunya hi ha molts joves que han nascut de pares immigrants i senten que formen part de la societat catalana.